



# TONEELSCHRIJVERS

PASCALE PLATEL & PJEROO ROOBJEE  
gastheer JOS VERBIST

zondag 20 november 2016 om 10.30 u.  
Theater Antigone, Overleiestraat 47, Kortrijk



HET PENHUIS is een organisatie van Openbare Bibliotheek Kortrijk,  
Schouwburg Kortrijk en stad Kortrijk.

## **PROGRAMMA 2016 - 2017**

### **Christophe Van Gerrewey**

zondag 30 oktober 2016 | gastheer Daniël Rovers

10.30 u. | Oranjerie Broeltuin

### **K. Schippers**

zondag 13 november 2016 | gastvrouw Ann Meskens

10.30 u. | Oranjerie Broeltuin

### **De Toneelschrijvers: Pascale Platel en Pjeroo Roobjee**

zondag 20 november 2016 | i.s.m. Theater Antigone

10.30 u. | Overleiestraat 47, 8500 Kortrijk

### **Hagar Peeters**

zondag 12 februari 2017 | gastvrouw Sarah Vankersschaever

10.30 u. | Oranjerie Broeltuin

### **Tinneke Beeckman**

zondag 12 maart 2017 | gastheer Philippe Lepers

10.30 u. | Oranjerie Broeltuin

### **Jonge Gasten**

### **Charlotte Van Den Broeck & Michael Bijns**

zondag 23 april 2017 | gastheer Rik Van Puymbroek

10.30 u. | boekhandel Theoria

## **PRIJS EN INSCHRIJVINGEN**

vvk € 7 (incl. reservatiekost) | add € 8 | EYCA € 5

reserveren via UiT in Kortrijk - 056 23 98 55 - [www.schouwburgkortrijk.be](http://www.schouwburgkortrijk.be)

(beperkte plaatsen, drankje telkens inbegrepen)

## **MEER INFO**

[www.kortrijk.be/bibliotheek/hetpenhuis](http://www.kortrijk.be/bibliotheek/hetpenhuis)

[www.facebook.com/hetpenhuis](http://www.facebook.com/hetpenhuis) | [hetpenhuis.blogspot.com](http://hetpenhuis.blogspot.com)

## HET PENHUIS

Het Penhuis is aan zijn veertiende seizoen toe. We gingen van start in het najaar van 2003. Het Penhuis wil de ontwikkelingen in de actuele literatuur en filosofie op de voet volgen. De volle aandacht voor artistieke kwaliteit is het uitgangspunt. We willen geen organisatie zijn die zich richt op literatuur- en filosofiekeners. Tegelijk willen we een lage drempel inbouwen en een ruime variatie brengen in het aanbod.

Het Penhuis is een niet-geïstitutionaliseerde vereniging, maar nauw verbonden met de Kortrijkse Schouwburg, de Openbare Bibliotheek Kortrijk en de stad Kortrijk. De werking wordt hoofdzakelijk gedragen door vrijwilligers.

Het Penhuis programmeert vijf activiteiten per seizoen, op zondagvoormiddag. Er wordt daarbij telkens een dichter, een filosoof of een prozaïst uitgenodigd, die door een gastheer of – vrouw wordt geïnterviewd. Ook het publiek wordt nauw betrokken. Vragen stellen aan de uitgenodigde auteur is altijd mogelijk. Iedereen is welkom.

## THEATER ANTIGONE

Theater Antigone is een theaterproductiehuis uit Kortrijk, waar je terecht kan voor zowel klassiek repertoiretheater als volledig nieuwe creaties waarbij zowel tekst, voorstelling als decor binnen het huis zelf gemaakt worden.

Daarnaast beschikt Theater Antigone ook nog over een sterke sociaal-artistieke werking en een jongerenwerking. Theater Antigone werkt graag en vaak samen met andere gezelschappen en theatermakers en brengt naast eigen producties en coproducties ook een aantal gastvoorstellingen.

Het gebouw van Theater Antigone op zich is al de moeite om naar een voorstelling in Kortrijk af te zakken. Geen klassieke theaterzaal, maar een oud industrieel pand dat dateert uit de 19de eeuw werd in 2001 gekocht en beetje bij beetje omgebouwd tot een flexibele karaktervolle ruimte. De ruimte leent zich tot allerlei initiatieven zoals concerten, een driedaags kunstenfestival en allerhande aanverwante projecten. Theater Antigone is ook een reizend gezelschap, zowel nationaal als internationaal. Onze voorstellingen kennen telkens een voorstellingsreeks in onze eigen ruimte en gaan daarna op tournee.

Bovenal is Theater Antigone een interessante werkplek voor diverse podiumkunstenars, schrijvers, spelers, muzikanten, componisten, beeldende- en beeldkunstenars en ook mensen die niet in één bepaald hokje onder te brengen zijn. Het publieksbereik is ook groot en erg gevarieerd. Producties van theater Antigone vielen de laatste jaren al regelmatig in de prijzen met o.a. selecties voor het Theaterfestival (Fimosis, Duikvlucht, De Pijnders, ...), een selectie voor het Tweetakt Festival in Utrecht (Troebelroes en Bekdichtzitstil), ...

# JOS VERBIST ° 1952

## BIOGRAFIE

Deze gastheer is sinds 1997 het artistieke boegbeeld en steracteur van Theater Antigone. Hij studeerde in 1976 af aan het Antwerpse Hoger Instituut voor Dramatische Kunst Herman Teirlinck.

Sindsdien is hij als regisseur werkzaam in theater en opera in Vlaanderen, Nederland en Frankrijk bij o.a. NTgent, KVS Brussel, Arca Gent, Theater Antigone, Nationaal Toneel Den Haag, Théâtre de la Salamandre Lille, Opéra Lyrique Tourcoing en vele andere.



© toneelhuis

Als acteur werkte hij o.a. bij KVS Brussel, NTgent, Arca Gent, Voorziening Groningen, Ro Theater Rotterdam, Nationaal Toneel Den Haag, Zuidelijk Toneel, Toneelgroep Hollandia, Toneelgroep Amsterdam, Cie Blauwe Maandag. Hij speelde bovendien als acteur ook in diverse langspeel-, kort- en televisiefilms.

Van 1989 tot 1990 was hij artistiek leider van Arca Gent. Hij was ook gastdocent aan diverse theateropleidingen aan Conservatorium Gent, Conservatoire de Lille en Studio Herman Teirlinck. Sinds 1995 doceert hij aan het Rits



© Theater Antigone | repetitiefoto 'Underground'

# PASCAL PLATEL ° 1960

## BIOGRAFIE

Pascale Platel is theatermaakster en actrice met een persoonlijke, gepassioneerde en koppige stijl. Ze graaft in de oppervlakkigheid van het dagelijkse leven en benadert de verborgen miserie met absurde humor.

Pascale Platel won al verschillende prijzen, onder meer met *De koning van de paprikachips*' en *Ola Pola Potloodgat*.

Op zaterdag 19 november 2016 staat ze om 18 u. op Futur Liquide met haar nieuwe voorstelling *TET-Talk*.

[www.pascaleplatel.be](http://www.pascaleplatel.be)



© fotografie Stad Genk

# PJEROO ROOBJEE ° 1945

## BIOGRAFIE

Pjeroo Roobjee is een zeldzaam multitalent. Hij is actief als schrijver, schilder, tekenaar, graficus, vertaler, theatermaker, causeur, entertainer en zanger. De geschriften van Pjeroo Roobjee zijn op zijn zachtst gezegd 'eigenzinnig', monumentaal en majestueus. Wie niet vertrouwd is met dit werk loopt de kans verstrikt te raken in een zinderend beeldenlabyrint van taalvondsten.

Je leest zijn werk als voorbijglijdende fresco's met surreëel aandoende figuren. Mythische parabels en gelaagde vertelsels waarin men zich kan verlustigen aan knipogen, verwijzingen, citaten in een veelheid aan 'literatuurwerelden'. Pjeroo Roobjee schept magische visioenen met een geweldige suggestieve kracht in een weelderigheid van talen en stijlen: het Roobjaans. Een druk versierd universum. Hij doet nooit artistieke toegevingen en gaat eigenzinnig zijn weg. Hij werd als schrijver meerdere malen bekroond.

[www.roobjee.be](http://www.roobjee.be)



© Leentje Zwaenepoel | Roobjee in zijn schrijfkamertje in Frankrijk

# BOEKEN OVER TONEELSCHRIJVEN IN BIB KORTRIJK

De lijst aan boeken en artikelen over 'theater' en 'schrijven voor theater' is indrukwekkend en te uitgebreid om hier volledig weer te geven .

Meer informatie en materialen vind je daarom via [kortrijk.bibliotheek.be](https://kortrijk.bibliotheek.be).

## VLAAMSE TONEELSCHRIJVERS

- Eric De Volder
- Filip Vanluchene
- Bart Meuleman
- Pascale Platel
- Pjeroo Roobjee

[https://nl.wikipedia.org/wiki/Categorie:Vlaams\\_toneelschrijver](https://nl.wikipedia.org/wiki/Categorie:Vlaams_toneelschrijver)



IVO MICHELIS  
© Michiel Hendryckx



JOSSE DE PAUW  
© Michiel Hendryckx



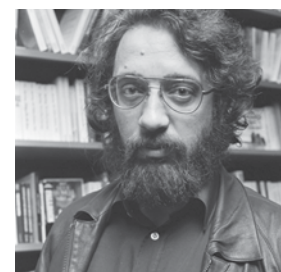
ARNE SIERENS  
© Michiel Hendryckx



HUGO CLAUS  
© Rob Bogaerts



HERMAN TEIRLINCK  
© unknown photographer



WALTER VAN DEN BROECK  
© Rob Bogaerts

## NEDERLANDSE TONEELSCHRIJVERS

[https://nl.wikipedia.org/wiki/Categorie:Nederlands\\_toneelschrijver](https://nl.wikipedia.org/wiki/Categorie:Nederlands_toneelschrijver)



# INTERVIEW MET ERWIN JANS

11.05.2010 | nterview, transcriptie en redactie: Lieve Aerts en Karen Kerff

© bron: <http://www.belgiumishappening.net/home/interviews/erwin-jans>

Erwin Jans (° 1963) werkt sinds 2006 als dramaturg bij Toneelhuis (Antwerpen). Hij doceert over theater en drama aan de acteeropleiding van de Artesis Hogeschool Antwerpen en aan het KASK te Gent. Hij publiceert uitgebreid over theater, literatuur en cultuur. In 2006 verscheen zijn essay Interculturele Intoxicaties. Over kunst, cultuur en verschil. Hieronder fragmenten uit een interview met deze theaterkenner.

## **Wat waren belangrijke invloeden in de jaren tachtig?**

Belangrijk in die periode was het Klapstuk in Leuven: het dansfestival dat als eerste de internationale dans naar Vlaanderen heeft gehaald en alle grote namen bracht: Merce Cunningham, Lucinda Childs, Pina Bausch, ... We moesten ons niet verplaatsen, wat natuurlijk een groot voordeel is voor een student. Dat we ook een introductie kregen in moderne dans was heel belangrijk.

We hadden het gevoel dat er heel veel moderne dingen aan het gebeuren waren. We hadden natuurlijk in Vlaanderen Anne Teresa de Keersmaeker en Jan Fabre die doorbraken. 't Stuc bood op dat moment zelfs onderdak aan Jan Decorte, die daar zijn voorstellingen maakte. Paul Peyskens nodigde voorstellingen uit van Maatschappij Discordia, Gerardjan Rijnders, Onafhankelijk Toneel, ... Dat was een heel vruchtbaar klimaat. Er werd onder studenten veel over gediscussieerd. Het was ook de periode dat Etcetera ontstaat. Begin, midden jaren tachtig was er zich in theater dus een soort nieuw discours aan het vormen. Het is niet alleen achteraf bekeken een heel belangrijke periode geweest, maar ook op het moment zelf hadden we het gevoel dat er veel dingen aan het gebeuren waren.

## **Wat hebt u meegenomen van het universitaire, academische discours?**

Belangrijk voor mij was dat in die periode, in Leuven in elk geval, de deconstructie als stroming in de literatuurwetenschap doorbrak. Er werden heel veel teksten gelezen van Paul de Man, Jacques Derrida, ... Het bekende boek van Jean-François Lyotard Het postmoderne weten verscheen in 1979. Dus ook begin jaren tachtig begint de term postmodernisme heel erg door te dringen. Er was tegelijkertijd een nieuwe theaterpraktijk én een nieuwe literaire praktijk.

Er kwam ook een nieuwe generatie dichters aan. Voor mij waren mensen zoals Erik Spinoy en Dirk van Bastelaere belangrijk, niet in de laatste plaats omdat dit ook academisch gevormde mensen waren. Er was niet alleen een nieuw theater maar ook de terminologie, de woordenschat, het academische discours waren nieuw en die werden vooral bij de Franse filosofen gehaald. In de programmaboekjes van die tijd, van het Klapstuk bijvoorbeeld, stonden heel veel referenties naar Lyotard, Derrida, ... Daar broeide toen wel iets, zowel in de praktijk als ook in de hele literaire en theatrale theorie. Ik zat toen op de universiteit en kon al die dingen meemaken. Na mijn studies heb ik dan mijn burgerdienst op de afdeling theaterwetenschappen gedaan en ben daar assistent geworden voor een aantal jaren. Ik was toch altijd vooral geïnteresseerd in het theoretische aspect.

### **U bent dan in 1993 in de KVS in Brussel gaan werken als dramaturg. Hoe hebt u die periode ervaren?**

Dat was onmiddellijk een vraag om in een groot theater te gaan werken. Ik had er eigenlijk al wel ervaring mee, omdat Jos Verbist, nu artistiek leider van Theater Antigone, mij twee keer heeft gevraagd om met hem te komen werken als dramaturg in Lille in een groot theater, dat toen Théâtre de la Salamandre heette. Ik heb ook twee keer gewerkt met Ivo Van Hove, die toen nog artistiek leider van het Zuidelijk Toneel was. Het was natuurlijk de grote scène die hij bespeelde, terwijl mijn interesse misschien meer lag bij wat er op de kleine scène gebeurde, bij mensen zoals Jan Decorte, Maatschappij Discordia, voorstellingen van Gerardjan Rijnders,

### **Wat sprak u zo aan in de voorstellingen van Maatschappij Discordia en in die van Rijnders?**

Wat mij bij hen en ook bij Jan Decorte heel erg aansprak, was de intelligentie die erachter zat, het denken achter die voorstellingen, een nieuwe manier om theater te vertellen. Maatschappij Discordia bijvoorbeeld speelde een voorstelling met drie stukken door elkaar. Dat had te maken met drie assen waarop ze speelden. Eén stuk werd gespeeld op de diagonalen, het tweede op de achterste lijn en een derde stuk werd gespeeld op de twee zijlijnen. Als je dat door had, kreeg het stuk achteraf een zeer grote helderheid, terwijl er toch drie stukken door elkaar gespeeld werden. Dat soort dingen fascineerde mij heel erg. Bij Gerardjan Rijnders was het ook zijn schriftuur die me fascineerde. Rijnders is heel aparte theaterteksten beginnen schrijven – Decorte op een bepaald ogenblik trouwens ook – die erg verschillend waren van de meer traditionele dramateksten. Toen ontdekte ik dat theater modern kon zijn, ook in Vlaanderen.

Dus die twee dingen vielen achteraf voor mij heel mooi samen: dat mijn eigen ontdekking ook iets was wat effectief op dat moment gebeurde in het Vlaamse theater.

### **Nog even terug naar het verleden: is de kruisbestuiving tussen verschillende kunstdisciplines en het multimediale een erfenis van de jaren tachtig?**

Ja, ik denk dat die mogelijkheden zeker naar het einde van de jaren tachtig toe zijn begonnen. In die periode is men op zoek gegaan naar heel nieuwe manieren van theater maken, naar nieuwe vormen. Men is gebruik gaan maken van muziek, van stilte, de dans, het lichaam, ook de mogelijkheden van projectie, video, televisie. Wat dat betreft is de periode begin jaren tachtig in Vlaanderen wel ontzettend belangrijk. Er is toen een vormexperiment losgebarsten waar men nog altijd van profiteert. Het heeft zoveel energie vrijgemaakt dat je soms de indruk krijgt dat er al vijftig jaar niets nieuws is gebeurd. Men is in zo veel richtingen gaan zoeken dat het nu eerder een verfijning is van bepaalde vormen of het ontdekken van nieuwe mogelijkheden van bepaalde vormen, maar niet het opnieuw creëren. In die zin is het inderdaad een erfenis.

### **Het valt op dat mensen uit die tijd vertellen dat het altijd zonder veel middelen gebeurde, op 'niet-plekken' zoals Guy Cassiers het noemt, maar altijd wel met veel energie.**

Dat is zo omdat veel makers toen begonnen in de marge, al noemden zij dat zelf natuurlijk niet zo. Het was inderdaad met eigen middelen, wat wil zeggen heel weinig. In die tijd bestond het statuut van gewetensbezwaarde nog. Er bestonden ook allerlei nepstatuten, zoals de DAC-projecten, vrijstelling van stempelcontrole, ... Er was een derde arbeidscircuit. De culturele sector en zeker het theater teerden daar op en zijn groot geworden door al die mensen die daar vol energie werkten en niet hoefden betaald te worden. Je kon overleven met het beetje geld dat je kreeg van de overheid, zoals ik tijdens mijn burgerdienst, en voor de rest werkte je bijna heel de tijd voor de organisatie, meestal in de culturele sector. Sommige mensen werkten jarenlang in die nepstatuten en hebben die organisaties helpen opbouwen, omdat alles van niets vertrok.

### **Hoe zag dat theater er dan concreet uit?**

Heel veel voorstellingen in die periode werden gemaakt werden door mensen als Ivo van Hove, Guy Cassiers en Jan Decorte. Dit waren vaak montagevoorstellingen: de teksten kwamen tot stand tijdens de repetities.

Iemand had een roman gelezen en een citaat uit een film, een stuk dialoog en dan kwamen er weer lange stiltes. Dus je had in dat soort voorstellingen heel erg ontwrichte verhalen, loslopende personages die niet samen werden gehouden door een of andere vertelling. Het was heel visueel. Er waren voorstellingen met lange periodes waarin niets wordt gezegd of waarin überhaupt niets wordt gezegd, behalve wat geschreeuw of gekreun of wat flarden tekst in andere talen die niemand verstond. Dus plots – het is dat wat ik bedoelde met een soort nulpunt – kon alles. Dat heeft ook tot slechte dingen geleid, uiteraard. Maar daar ligt wel een hele vruchtbare bodem voor vormexperiment, voor een nieuwe theatertaal. Een aantal schrijvers heeft nieuwe schriften ontwikkeld, precies uit dat heel chaotische en veelvormige van begin jaren tachtig. Die voorstellingen werden niet altijd met groot enthousiasme onthaald, er was onmiddellijk een kritisch discours, wat het theater in Vlaanderen op haar beurt weer heeft vooruit gestuwd.

### **Bestond dit soort van reflectie daarvoor dan niet?**

Minder. In de jaren vijftig bijvoorbeeld werd theater eigenlijk niet zozeer bevraagd en er was weinig reflectie. De grote schouwburgen brachten het grote repertoire en dat was het dan ook. Daarnaast was er het Kamertoneel, dat zich dan vooral bezig hield met het absurde theater: Samuel Beckett, Eugène Ionesco, ... Het is vooral vanaf de jaren zestig dat men veel duidelijker vragen is gaan stellen bij de functie van kunst. Het was de periode van contestatie. Toen werd kunst gerechtvaardigd vanuit een politiek engagement: kunst moest een emancipatoire dynamiek hebben en minderheden een stem geven. Theater richtte zich vaak op het proletariaat, men wou de mensen uit de fabriek een hart onder de riem steken of een boodschap uitdragen. Dat had op dat moment zijn kracht, maar eind jaren zeventig is het politiek theater wat op.

### **Theater heeft een meer theoretische insteek gekregen.**

Ja, er is een intellectuele insteek vanuit het discours. Ik snap ook wel dat sommigen dat verstikkend vinden. Ze denken: dat hoeft toch niet altijd zo uitgelegd worden vanuit een theorie? Dat klopt, langs de andere kant is het een evolutie. Vanaf het ogenblik dat de kunst minder evident is, moet ze zich intellectueel rechtvaardigen. We moeten constant gigantische dossiers sturen naar de overheid om onze subsidies te rechtvaardigen. Dus je moet een discours ontwikkelen. Soms kan dat wel eens doorschieten, dan is het meer discours dan iets anders. Maar voor de subsidies moet je het allemaal op papier uitleggen hoe het samenhangt, waarom je iets kiest, waarom het belangrijk is nu. Dertig, veertig jaar geleden moesten dat

**We willen het even hebben over het begrip avant-garde. Wij hebben dit gezien als vaak sterk vormelijke experimenten die reageren op de maatschappij waarin ze zich ontwikkelen. Is theater in verschillende talen ook een vormexperiment en dus avant-garde?**

Avant-garde is een moeilijk woord. Theater in verschillende talen is wel iets waar mogelijkheden inzitten. Heb je dan nieuwe vormen of andere vormen? Ik weet niet of we de term avant-garde nog moeten gebruiken.

**Het viel mij ook wel op in uw artikels dat u het vaak hebt over het feit dat het evenwicht tussen het sociale en het artistieke moeilijk is.**

Dat is ook zo, dat is altijd een opnieuw te zoeken evenwicht. Het blijken twee eisen te zijn die tegenover elkaar staan. Maar ik vermoed dat het soms ook te scherp tegenover elkaar wordt gezet. Het lijkt alsof het artistieke uit het individu komt en het sociale te maken heeft met de grootste gemene deler tegenover het individuele genie. Dat kan je niet zo stellen. Er zijn ook kunstenaars die op een heel andere manier willen communiceren met het publiek en gebruik maken van wat er komt. Ze willen samenwerken met de ideeën van anderen.

Het heeft ook met geld te maken: het zijn ook overheid- categorieën geworden. In welke categorie hoor je thuis en waar moet je de nadruk op leggen om geld te krijgen? We hebben natuurlijk geen community art zoals in Engeland, waar mensen vanuit de gemeenschap theater maken, voor de gemeenschap en met thema's uit de gemeenschap. Onze term daarvoor is het socio-artistieke theater dat toch altijd een belangrijke artistieke poot heeft. Het is niet voldoende om te zeggen: "toch goed dat de mensen hebben meegedaan". Dan val je terug op het sociale aspect. Vanaf het moment dat er geen uitdaging meer in zit naar kwaliteit, ook voor de mensen die meewerken, is het puur sociaal werk. Dat is ook belangrijk: je houdt mensen bezig, van de straat, uit de eenzaamheid, prima. Maar dan mag je het niet artistiek noemen. De uitdaging om een op zich staand autonoom werk te maken moet er altijd zijn. Of je dat dan haalt, dat is dan nog iets anders. Maar in de uitdaging naar een ideaal toe, naar een goede voorstelling, de uitdaging ook als mens iets zo goed mogelijk te doen, daar ligt een heel grote kracht in. Er is een verschil tussen wat iemand zal voelen als iemand tegen hem zegt: "het was goed dat je mee hebt gedaan", tegenover: "het was mooi". Dat is een artistieke waardering en een enorme boost voor de eigenwaarde. In die zin vind ik dat ze niet tegenover elkaar staan, maar misschien zelfs heel erg met elkaar te maken hebben. Als iemand achteraf kan zeggen: "kijk, ik heb hieraan meegeholpen en het is mooi", dan krijgt het een plek en dan is het kunst.



Roobjee maakt een muurschildering met gedicht in Jan Fabre's kantoren in Antwerpen.  
© Leentje Zwaenepoel



© Rosemie Callewaert

theater  
**ANTIGONE** 3-daags festival  
**FUTUR**

VR 18 NOV

Vanaf 19u doorlopend  
**gratis**  
toonmomenten

20u

**Socrates**

Bruno Van den Broecke en  
Stefaan Van Brabandt

22u

**No use  
for binoculars**

Dries Gijssels en Renée Goethijn

ZA 19 NOV

Vanaf 17u30  
**gratis**  
toonmomenten

18u

**TET talk**

Pascale Platel

20u

**Mémé,  
de peetmoeder**

Reinhilde Declair, Johan De Smet,  
Laurence Roothoof, Lukas Somlders, Jan Sobrie

22u

**Jackie**

Sara Haeck en Lola Bogaert

ZO 20 NOV

Vanaf 17u30  
**gratis**  
toonmomenten

10u en 13u30

**Theaterworkshop  
8-12 jaar**

i.k.v. Kunstendag voor Kinderen

10u30

**Een ontmoeting  
met theater-  
schrijvers**

Pascale Platel en Pjeroo Roobjee,  
i.s.m. Het Penhuis

16u

**Bekdichtzitstil**

Berdine Nusselder, Raven Ruëll,  
Jan Sobrie en Sophie Warnant

18u

**Hol**

Mauro Pawlowski,  
Jean De Lacoste en  
Louis Van der Waal

LIQ  
UIDE



in Theater Antigone  
Overleiestraat 47, Kortrijk

Info en tickets: [www.antigone.be](http://www.antigone.be) of 056/240 887



in het kader van Theater Antigone, Kortrijk (geïnitieerd en gecoördineerd door Theater Antigone)

# FUTUR LIQUIDE 2016

Het panelgesprek met de toneelschrijvers kadert in het festival Futur Liquide, georganiseerd door Theater Antigone. Op 18, 19 en 20 november worden daar ieder dag minstens twee grote theaterproducties getoond. Met vaste waarden of beginnende regisseurs, volavondvoorstellingen en toonmomenten. Met stukken voor kinderen, stukken voor volwassenen, stukken voor iedereen. Theater, debatten, lezingen, tentoonstellingen, muziek: alles kan tijdens Futur Liquide. Ook dit seizoen wordt een ware festivalsfeer gecreëerd, waarbij iedere hoek en kant van de ruimte wordt ingenomen door mensen die je vast en zeker zullen verrassen.

## VRIJDAG 18 NOVEMBER

### 20 u | Socrates

Bruno Vanden Broecke en Stefaan Van Brabandt voor De Verwondering & De Speelman

### 22 u. | No use for binoculars

Dries Gijssels en Renée Goethijn voor Kunstenwerkplaats Pianofabriek

### doorlopend - gratis toonmomenten

Thijs Lambert, Salomé Mooij, Tim Natens, Dries Notelteirs, Hannes Reckelbus, Valentina Toth, Bas Vanderschoot en Pauline Vergara Van Hauwaert voor RITCS

## ZATERDAG 19 NOVEMBER

### 18 u. | TET-Talk

Pascale Platel

### 20 u. | Mémé, de peetmoeder

Reinhilde Declair, Laurence Roofthoofd, Lukas Smolders en Jan Sobrie voor de Kopergieterij

### 22 u. | Jackie

Sara Haeck en Lola Bogaert voor Kultuurfactorij Monty

### doorlopend | gratis toonmomenten

Thijs Lambert, Salomé Mooij, Tim Natens, Dries Notelteirs, Hannes Reckelbus,



## ZONDAG 20 NOVEMBER

**10 u. | Kunstendag voor kinderen**  
gratis workshop voor 8 tot 12-jarigen

**10.30 u. | een ontmoeting met toneelschrijvers**  
**i.s.m. Het Penhuis | met Pascale Platel, Pjerjoo Roobjee en Jos Verbist**

**13.30 u. | Kunstendag voor kinderen**  
gratis workshop voor 8 tot 12-jarigen

**16 u. | Bekdichtzitstil**  
Berdine Nusselder, Jan Sobrie en Sophie Warnant voor Theater Antigone en Theater Artemis

**18 u. | Hol**  
Mauro Pawlowski, Louis Van der Waal en Jean De Lacoste voor Ferdnd

### PRAKTISCHE INFO

Wie tijdens Futur Liquide naar meer dan 1 voorstelling gaat, geniet van een speciale festivalkorting. Kom op de dag van je gereserveerde voorstelling naar de kassa en betaal daar de normale toegangsprijs van € 11 euro (of het kortingstarief van € 9). Daarna krijg je een festivalbandje waarmee je voor elke volgende voorstelling van Futur Liquide nog slechts € 7,50 betaalt.

De toonmomenten van het RITCS en Kunstendag voor kinderen zijn gratis.

[www.antigone.be/nl/futur-liquide](http://www.antigone.be/nl/futur-liquide)

## VOLGENDE KEER IN HET PENHUIS:

### HAGAR PEETERS

zondag 12 februari 2017

Hagar Peeters is een topdichteres in de Nederlandse Letteren. Ze debuteerde meteen succesvol in 1999 met de dichtbundel 'Genoeg gedicht over de liefde vandaag'. 'Koffers zeelucht' (2003), 'Nachtzwemmen' (2005), 'Loper van licht' (2008) en 'Wasdom' volgden. Ze ontving voor haar poëtische werk o.m. de J.C. Bloem – PoëziePrijs, de Jo Peters Poëzie - Prijs en de Gedichtendagprijs. In 2005 werd Peeters door Nederlandse en Vlaamse scholieren verkozen tot Jeugddichter des Vaderlands. In 2009 stond zij met vier anderen op de shortlist voor de "Dichter des Vaderlands"-verkiezing.

Afgelopen jaar verraste ze met de poëtische roman 'Malva'. Over het 'vergeten' Nederlandse kind van de Nederlands - Indische Maria Hagenaar en haar man, de Chileense dichter en Nobelprijswinnaar Pablo Neruda.

Gastvrouw is Sarah Vankersschaever.



**REDACTIE**  
Piet Devos & Gie Devos  
ppddevos@gmail.com | giedevos@skynet.be

*reacties en suggesties zijn welkom*

**Openbare Bibliotheek**  
Leiestraat 30 - 8500 Kortrijk  
056 27 75 00 - bibliotheek @ kortrijk.be  
[www.kortrijk.be/bibliotheek](http://www.kortrijk.be/bibliotheek)